

धर्षू mit उद् caus. besser zu दृष्.
— उप TS. 6,4,2,1.

धवल 1) °गृहं nach BÜHLER zu PANÉAT. ed. Bomb. II & III, 27, 18
the upper story of a house, called so because it is painted white.

धवलय् (Nachträge) Spr. (II) 3138.

धवीयस् (von धव्) adj. compar. *rennend* RV. 6,12,5.

1. धा mit समव् vgl. समवधान.
- श्रम्युपं *belegen* Kīrt. in Ind. St. 3,461.
- विपरि caus. *umwenden*: das Gesicht Gop. Br. 4,2,2.
- वि 1) Z. 6 lies 158,3. — 5) *verfassen* Spr. (II) 6441. — 6) किं

विधीयते तेन *was fängt man damit an?* Spr. (II) 793.

— श्रनुवि med. *in Uebereinstimmung mit (instr.) vorschreiben* Pat. a. a. O. 1,15,b. 16,a.

— प्रतिवि 1) देवदत्तस्य समार्थं शरविरोद्धेन च प्रतिविधत्ते ebend. 1, 172,a.

— सम् 1) नाम Jmd (gen.) *einen Namen geben*.

— उपसम् 4) उपसंकृत �ergeben: परिषष्ट् KĀRAKA 3,8.

— विसम् med. Jmd zu Grunde richten Muir, ST. (2te Aufl.) 4,509,9.

4. धा (Nachträge) vgl. auch सर्वं.

धाणक् vgl. मण्ड्रधाणिक.

1. धातु 2) Z. 18 lies उ st. स.

धात्रीश्वरी f. *Grislea tomentosa* ÇABDA. im ÇKDA. u. वङ्गिकरी.

धान्य vgl. auch सु०.

धान्यश्वेष n. = राजान् ÇKDA. u. dem letzten Worte.

धामार्गव् m. patron. des Vaḍīca KĀRAKA 1,12.

धायस् 1) (vgl. Nachträge) wohl so v. a. *leckend*: Flammen RV. 6,3, 8. die am Ufer leckenden Wellen 7,95,1.

1. धारक 2) a) zu streichen; s. u. वस्त्र.

धारावर्, वर् wohl nur Suffix.

धार्तराष्ट्र् 4) Venis. 5,4. fgg.

1. धाव् 2) Jmd (loc.) *nachlaufen* Spr. (II) 7129. schwimmen von Fischen 2386. — caus. 1) RV. 10,146,2.
2. धाव्, धात n. das Waschen: शतं Spr. (II) 7303.

धिय्, °पति denom. von 2. धी Pat. a. a. O. 1,267,b.

1. धी, श्रधायि RV. 10,31,3. Z. 4 zu lesen दीधियुस् st. दीधिषुम्.
— श्रनु Z. 3 lies दीधिषुर्ति॑।
- प्र sich nachschnnen, nachstreben RV. 1,113,10.
3. धीति für दीति Glanz (vgl. 3. धी) RV. 8,6,7.

धीतोका f. *Schicht, Lage*: धीतोका तु करोषाणा प्रदीपयेत् KĀRAKA 1, 14 (vgl. ÇKDA. u. क्लात्का). दीर्घिका v. l.

2. धीर् sich auf Etwas (nom. act. im loc.) *verstehend* Spr. (II) 6110.

धीवर् m. *Fischer und zugleich ein kluger Mann* (2. धी) Spr. (II) 3160.

धुनेति, oder verstecken (zu धन्) Gang habend, Schleicher.

1. धू mit व्या *abschütteln* Spr. (II) 3086.
- विनिस् 2) विनिर्घूतं (so ed. Bomb.) शूलम् MBa. 12,13272.

धून्वत् (partic. von 1. धू) m. eine best. Personification SIMAVIDH. Br. 1,2,5.

धूम् wohl von 1. धन् wie 1. वाम von वन्.

धूमतास् adj. vor Rauch erstickend TBr. 3,10,12,1.

धूमस् 2) lies *Mehl von gebrannten Bohnen und पल्ले* st. पात्रे BHĀVAPR. 5.

धूमीका॑ (v. l. धूमाका॑) f. ein best. Raubvogel KĀRAKA 1,27.

धूमेश्वरेनि m. = धूमेपानि Wolke R. Gora. 2,102,11.

धूली Blüthenstaub (?) Spr. (II) 5924.

धृतत्रत् adj. die Gewohnheit habend, mit infin. MBa. 1,2334.

धृतात्मन् adj. die Weltseele im Herzen tragend oder standfest Spr. (II) 1759.

धृतिमालिन् m. Bez. eines best. über Waffen gesprochenen Zauberspruches R. ed. Bomb. 1,28,7.

धेनुक् m. pl. N. pr. eines Volkes MBa. 6,2083 nach der Lesart der ed. Bomb., लड़का ed. Calc.

धेयिन् Spr. (II) 7506.

धीतक adj. aus gereinigter Seide verfertigt Pat. a. a. O. 5,60,a.

धीम 1) patron. des Dantāvala Gop. Br. 1,2,5.

1. ध्या mit श्रभि *halten für*: यत्कल्याणमभिद्यायेत् Spr. (II) 5039.
- 2) ध्यानशोला f. N. pr. einer Göttin KĀLAKĀRA 3,145.

धुव् 2) i) hierher vielleicht ईश्वरी च धुवी कुरु ईश्वरी पुर्वोक्ता कुरु Pat. a. a. O. 3,28,a.

धृंस् mit श्रप pass. sich überziehen: यज्ञानो रजसापधस्यति (vielleicht रजसो०) Gop. Br. 1,1,28.

— उद् med. *überzogen* —, *befallen werden*: कपेठा वायुना KĀRAKA 2, 6. von einer Seuche 3,8. — caus. *überziehen, befallen*: व्याधयो जनपदान् ebend.

धृंस 2) vielleicht fehlerhaft für वंशी, wie BHĀVAPR. und ÇĀRĀO. SAMH. 1,1,11. 14 lesen.

धृष् 7) es ist क्रमधृष् gemeint.

1. धृन् caus. *füge schwärzen hinzu*.
- 2) धृत 1) lies zerfallend, weich; im zweiten Beispiel abfallend, sich entziehend.

नंकूस m. ein den Verehrern zulässelnder (freundlicher) Gott NILAK. nach einer werthlosen Etymologie MBa. 1,6450, v. l.

नवनिष्पाव, °पावो ÇKDA. u. वृत्तनिष्पाविका.

नखंपच karg, winzig: श्वर्णोसि सरिताम् Z. d. m. G. 27,67.

नगरीवक, richtiger °बक.

नतराम् Pat. a. a. O. 1,229,a.

नति 3) नत्यन्तर् Āc. Ça. 1,8,10.

नन्द् mit समा caus. Jmd erfreuen: समानन्दते Spr. (II) 858.

नन्द m. Sohn (vgl. नन्दन): गोपं Spr. (II) 1110. N. pr. eines Mannes: तृती न नन्दः कनकोत्कौरैः Hem. JOGAC. 2,111.

नन्दन m. ein best. musikalischer Kunstausdruck; s. u. 4. वासक्र.

नन्द्यावत् 1) Z. 3 MBa. 7,2930 nach NILAK. eine Schüssel oder Gefäß in der Form eines Nandjāvarta.

नपूसकल् n. nom. abstr. von नपूसक 1) Hem. JOGAC. 2,102.

नभोचिर्दू adj. im Dunst —, in der Luft befindlich RV. 10,46,4.

2. नृ-य RV. 1,164,48. adj. zu einer Nabe geeignet: वृत्, शिशपा Pat. a. a. O. 5,8,b.
- 3) zu stellen und hier beizufügen: (den